

Een weekje fietsen in Oostenrijk, Italië en als toetje de Oetztaler Radmarathon.

De deelnemers die vorig jaar in nogal regenachtige omstandigheden de Oetztaler Radmarathon reden, kwamen met toch wel enthousiaste (sterke..) verhalen terug. Aanleiding om dit jaar op herhaling te gaan.

Peter, Gerard, Nils, Stefan, Charles, Henry en later die week John.

Na een voorspoedige reis, kwamen we 's middags aan in 't Parkhotel te Sölden, waar we werden ontvangen door André en Louis, onze reisleiders.

Kamers opzoeken, en de gebruikelijke wandeling door het dorp.

Nils keek regelmatig omhoog, hij wilde later die week toch nog even het hoogste punt van Sölden opzoeken.... schijnt erg steil te zijn.

Terug in het hotel kennismaken met de rest van het gezelschap, het eerste aftasten.

Bij de eerste gesprekken aan tafel, tijdens het eten, werden er al diverse sterke verhalen op tafel gegooid. J.C., insiders weten wie we bedoelen maakte meteen indruk door nonchalant te vertellen dat hij een helm vergeten was, vond hij niet nodig.

Die avond werd er al vreemd gekeken naar ons Achterhoekers.....

Maandag 21 augustus:

Omstreeks half negen aan de afdaling begonnen richting start beklimming Kühtai Sattel. Een afdaling die we later die week zouden beleven samen met 4000 deelnemer.

Rechtsaf omhoog, richting Kühtai, volgens Stefan een kreng.

Boven op Kuhtai

De beklimming begint meteen vrij steil, valt echter niet echt tegen, onderweg krijg je tijd om te herstellen door wat vlakkere stukken, maar dan toch weer gevolgd door echt steile stukken. Maar eenmaal bovenop toch euforie en we wachten op de andere deelnemers.

De afdaling is echt geweldig, met 87 km p/u tussen de koeien en paarden door, over roosters, geweldig.

De Gps doet goede diensten, maar eigenwijs als we zijn, denken we af en toe het beter te weten, gevolg: commentaar op de GPS en een extra klimmetje ,waarna we weer aansluiten bij de rest, die we eerder voorbij waren gegaan.

Na nog een verrassende klim komen we aan bij de Brenner, deze stelt niet veel voor en halverwege in Matrei is onze 2de overnachting.

Een geslaagde dag, en een prima afsluiting in de tuin waar het verschil tussen Shimano en Campagnola nogal uitgebreid aan de orde kwam.

Koolhydraten
Charles en André

Vertrek Matri
am Brenner

Dinsdag 22 augustus:

Na een gezonde nachtrust, voorafgegaan door een enkel biertje, wijn, frisdrank en de verhalen rondom ambulancevervoer stonden we zo rond 8.30 uur weer te trappelen voor de 2 de dag.

Passo Pennes:

Passo Pennes was een verrassing die er wezen mocht.....

Mister C. schoot aan het begin van de klim er als een haas vandoor, had natuurlijk minder gewicht door het ontbreken van helm. Een aantal 100 meter verder bleek campagnola toch wat minder gesmeerd te lopen, wisten we dat ook weer.

Passo Pennes, een akelig kreng, steil, weinig rustmomenten zo'n 20 km lang en de laatste kilometers schieten niet op. Maar eenmaal boven toch genieten van het uitzicht, terwijl er gewacht werd op de anderen.

Uitgebreed aan de orde kwam de stappenteller van Peter, en Nils reed maar eens een stukje terug om te kijken hoe het gesteld was met onze doorzetter, Peter.

Met een grote grijns kwam even later Peter op de top, even wat eten en verder.

Minder was het feit dat één van de deelnemers na wat later bleek, een klaplong had.

De route die volgde was geweldig, weidse landschappen, mooie afdaling, tunnels en uiteindelijk kwamen we aan in een voorstadje van Bolzano. Na even zoeken hotel Rentscherhof, waar we 2 nachten zouden verblijven, prima hotel met leuke bediening.

Overigens heeft Stefan zijn eigen merk bier op de markt gebracht, was toch een verrassing voor ons.

's Avonds een flinke wandeling gemaakt, terrasje was wat moeilijk ... en menigeen voelde toch wel de benen.

Woensdag 23 augustus:

Volgende dag een eigen route gefietst. Via de wijnstreek richting Passo Mendola, met als opwarmertje een fikse beklimming.

De Passo Mendola zelf, is een prettige klim van zo'n 16 kilometer. Loopt geleidelijk en is goed te doen. Nils, die in een uitstekende conditie verkeerde, deed het pionierswerk, de rest besloot om gezamenlijk naar boven te fietsen.

Ook nu weer deed Peter ons verbazen, samen met zijn camelbag beet hij zich iedere dag weer vast in de puisten, die bergen heten.

Boven ravitaillering, Nils en Henry besloten om een extra lus te fietsen, de anderen gingen terug richting Hotel.

Zo kwamen we allemaal aan onze trekken.

Donderdag 24 Augustus:

Het begin door Bolzano is minder, erg druk, ook de weg richting Passo Mendola, die we eerder die dag hadden beklommen is zeer vervelend en automobilisten maken nog wel eens een foutje, zo ondervond ook Peter die gegrepen werd door een spiegel en in aanraking kwam met het asfalt, zijn mooie Discoverybroek aan flarden, en een ervaring rijker.

De Passo Mendola is reeds beschreven en eenmaal boven zouden er die dag nog diverse verrassingen komen.....

Vooraf de beklimming in Brez deed de kuiten bij menigeen strak staan, en het was nog lang niet afgelopen die dag.

Na afloop van die dag waren en bij deze en gene twijfels over de Oetztaler.....

's Avonds was er regen, en werden er vanuit de bergen diverse foto's geschoten, gezien het aantal bliksemflitsen.

Vrijdag 25 augustus

Deze dag zou in het teken staan van de Timmelsjoch, 28 km klimmen in het vooruitzicht.

Het begin was erg druk door het vele autoverkeer, gelukkig duurde dat niet te lang.

Terwijl ik al aan de klim van de Timmelsjoch was begonnen, maakte Peter vrienden door aan een charmante jongedame te vragen:

"Wollen Sie mich heiraten"...één van de vele inkoppers die deze dagen her en der uit de mouwen werden geschud. Het is mij in ieder geval overduidelijk gebleken dat het daar in Doetinchem op de ambulancepost, een gezellig toeven is.

De Timmelsjoch is een echte, geweldige uitzichten, lange steile klims, enkele stukken waar je even tot rust kunt komen, dan weer vol aan de bak.

Vele malen mooier dan bv. een Alpe D' Huez.

Geweldig. Een prachtige ervaring rijker....

Onze Peter had een primeur, als eerste de afdaling in, in een flits zagen we hem voorbij zoeven.....Nog één kleine verrassing in de vorm van een klimmetje en dan verder afdalen richting Sölden, de plaats waar we zondag zouden beginnen aan de Oetztaler.

De afgelopen dagen zouden ze ons in ieder geval niet meer afpakken, prima met dank aan En Route en uiteraard aan André en Louis.

Het verslag van de Oetztaler volgt één dezer dagen.....

